Dosarul penal nr. 1-125/2024
1-24058566-32-1- 30052024

S E N T I N Ţ Ă
În numele LEGII

17 octombrie 2024 **or.*****

Judecătoria Hîncești (sediul *****) în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Svetl***** Bubuioc
Grefier - Valuța *****, Lilia Plugaru, *****stasia Mereacre, Zinaida Bivol
Cu participarea:
Procurorului – Valeriu Dermenji, Vladimir Levco
Avocatului inculpatului - Niciolae Marandici
Avocatul părții vătămate- Jomir Eudochia

a examinat în şedinţă de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

*****născut la *****, IDNP
*****, origibar și domiciliat s.*****r.*****
moldovean, cet.al R Moldova, studii medii, căsătorit, fără persoane la întreținere, ne supus militar, ne încadrat în cîmpul muncii, fără antecedente penale, în prezenta cauză reținut la 27.04.2024 ora 11:18 și se află în satre de arest pînă în prezent,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.177 al.3 și art.165 al.1 lit.e Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 30 mai 2024 – 17 octombrie 2024.
Procedura de citare legală a participanţilor a fost executată.
asupra materialelor şi probelor prezentate, instanţa de judecată,-

c o n s t a t ă:

1. ***** conform rechizitoriului se învinuiește că a comis faptele prejudiciabile, cu vinovăție, prevăzute de legea penală și pasibile de pedeapsă penală, în următoarele circumstanțe;

În periodada lunii decembrie 2023, *****,aflîndu-se în s.*****r.*****, contrar prevederilor art.8 CEDO, potrivit căruia- orice perso***** are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie..., precum și contrar art.28 Constituția RM, care stipulează că statul respectă și ocrotește viața intimă,familială și privată, acționînd cu intenție directă,conștientizînd caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzînd urmările lor,urmărind scopul răspîndirii cu bună știință a informațiilor ocrotite de lege despre viața personală, ce constituie secret personal al cet.*****, născută la *****, cu care se aflau într-o relație, fără consimțămîntul ultimei, a filmat mai multe secvențe video cu caracter sexual,în care aceasta apare în ipostaze inrtime.

În continuarea acțiunilor sale criminale,*****, în perioada de timp din luna ianuarie 2024 pînă la 19.04.2024, a răspîndit altor persoane prin intermediul aplicațiilor Messenger și Viber, precum personal a arătat telefonul său mai multor persoane din localitatea unde locuiește partea vătămată-s.***** r.*****, cu scopul de a o determina pe aceasta să întrețină în continuare cu el relații sexuale. Astfel, prin acțiunile sale a încălcat dreptul inviolabilității vieții personale a părții vătămate *****, cauzîndu-i o daună morală,creîndu-i frică,senzația de rușine, precum și disconfort psihologic față de familie,prieteni și cunoscuți.

Tot el, *****, este învinuit de organul de urmărire penală în aceea că începînd cu luna ianuarie 2024 pînă la 19.04.2024, aflînd-se în r.*****, urmărind scopul expluatării sexuale necomerciale, sub pretextul creării unei relații amoroase,după ce anterior a înregistrat video intime cu *****, prin amenințarea ultimei cu divulgarea informațiilor confidențiale și ulterior,prin divulgarea informației confidențiale familiei victimei, a recrutat-o pe numita din s.***** r.***** în s.*****r.*****, în scopul expluatării sexuale, sub pretextul că va șterge imaginile video și fotografiile menționate mai sus, a adăpostit-o pe ***** pe teritoriul unui depozit situat în s.*****r.*****, unde contrar voinței acesteia a expluatat-o sexual de mai multe ori.

Organul dce urmărire penală a încadrat acțiunile lui ***** în baza art.177 al.3 Cod Penal și art.165 al.1 lit.e Cod Penal.

2. **În ședința de judecată,fiind audiat inculpatul** ***** a menționat că vina recunoaște parțial și anume recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art.177 al.3 Cod penal și nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 al.1 Cod Penal și a relatat instanței că facut cunostinta cu ***** pe facebook i-a dat cerere de prietenie si ea a acceptat, au inceput a discuta ambii, el i-a spus ca își caută o amanta ea i-a zis ca daca vrea o amanta în zi de azi trebuie sa ai cu ce să o intretii si el i-a raspuns ca are cu ce să o intretină. Au inceput a vorbi, cam la a 2 zi s-au vazut, ea i-a spus sa vină la ***** sa o ia, el a venit la ***** si a dus-o la *****la frigider, a stat jumate de ora, plus minus.Ea l-a rugat sa ii dea 600 lei si l-a rugat sa o ducă

inapoi. S-a vazut cam de 10 ori cu dinsa, se sunau, la ***** se vedeau, i-a cumparat cercei de aur de 3000 lei, costum sportiv Nike de 2000 lei,i-a dat 50 euro să meargă la concert la ***** In aceste 10 ori de întrevederi, mereu a fost achitata, i-a zis ca azi merge pe degeaba. I-a propus ca se casatorească, deja sotia a vazut in telefonul său conversatia cu *****. Sotia i-a zis ca daca vrea sa fie cu ea, trebuie sa divorțeze.El i-a propus sa se căsătorească atunci ***** *****, i-a zis că divorțează, cind a ajuns la puscarie sotia a dat la divort. El i-a sunat din puscarie si i-a zis ***** ca a dat sotia la divorț si sa ramină impreuna cum mergea vorba, nu aveau de cine se scunde deja, și că el o iubește,ce e scris pe discuri, ea l-a intrebat la ce puscarie se află, el i-a zis la Penitenciarul Nr.13,cind a vazut ca s-a interesat unde se află, a crezut ca vroia pachet sa-i aduca, el i-a zis ca ii dă numărul ginerelui sa ii dea bani sa-i aduca pachet si tigari si ea a intrebat ce tigari fumează, el i-a zis Winston și s-a mirat ce tigari scumpe fumează. El i-a zis sa-l ierte și i-a raspuns că î-l iarta si a intrebat daca ramîn impreuna, el i-a raspuns atunci că atunci cind se eliberează, o sa vadă si și-a luat ramas bun.

La înrebările apărătorului său a menționat că a fost vorba de țigări să-i aducă un pachet, da a fotografiat-o și filmat-o pe *****, el o intreținea, o geloza cu toate acestea că mai avea pe cineva in acelasi timp, nu i-a vrut rau, dar a ajuns unde a ajuns, nu s-a gindit niciodata sa i-i facă rau.Da, a aratat video si poze femeiei insarcinate care a dat marturii, n*****sului baiatului partii vatamate și baiatului *****, din telefon nimanui nu i-am aratat. La ***** la magazin a fost si a aratat alte fotografii la vinzatoare și a intreabt-o daca o cunoaste, aceea i-a raspuns că o cunoaste dar nu stie unde locuieste, o poza obisnuita i-a aratat din galeria telefonului, a doua zi i-a zis ***** ca a fost la magazin si i-a aratat pozele, a fost la vinzator pe urma, si și-a cerut scuze si i-a zis sa nu spuna nimanui cele prezentate de către el. Da, a mers vorba ca ei sa procure casa in *****, el am fost la 3 case in *****, a intrat in casa, a aprins camera la telefon, ***** tot era cu camera aprinsa si a intreabat-o cum casa si î-i zicea ca nu ii place si sa caute altele. ***** singură imi spunea de unde sa o ia si mergeau singuri la *****, se aflam împreuna cam jumate de ora, 40 minute cam asa, ca intre timp o suna ori mama ori fetita sa de 10 ani.La sfirsit eu o ducea inapoi unde spunea ea.

La întrebările procurorului a menționat că pe intregistrările audio este vocea sa, filmuletele el le-a facut. Dupa ultima relatie cu *****,aceasta nu a mentionat ca nu vrea sa se mai vadă, apoi l-a blocat, el a suant-o si nu putea da de ea, pe 26 aprilie i-a scris ea, el a întreabt-o de ce l-a blocat, dar de aici stia ca ea a vrut iphone, cind se faceau perchezitii la el au fost găsiți 1030 euro si 6264 lei, cu care el îi ținea să-i procre telefon și s-a gindit ca l-a deblocat sa îi dea banii pentru telefon si ea i-a zis ora cind sa vină la ***** sao ia, el a venit la 11 si ea a iesit si au stat de vorba, au urcat in masina au plecat

la *****la frigider și au intrat in camera, apoi a batut cineva la usa, a descuiat si erau doi politisti. Da, a fost, i-a zis ca numai vrea sa continuie relatia, dar a doua zi iarasi i-a scris. Video cu ***** goala nu și-a dat seama de ce a facut , nu a vrut sa ii facă rau, pur si simplu statea cu telefonul in mina, nu avea ce face, fara scop de a trimite cuiva si acum își cere scuze si vrea cu ea sa fie. Pe internet nu a pus inregistrarile, erau pe viber pe o pagina falsa, le-a pus acolo pe viber intr-o pagina falsa sa i le arate ei, le-a facut pur si simplu. Da, a expediat la rude intregistrarile, filmuletul, nu a vrut rau sa ii facă, a vrut sa vada cu ce se ocupa femei-sa lui n*****su ca vorbeau pe telefon si era importanta discutia lor, la baietul lui ***** nu a avut ce face și i-a trimis.Nu am sters viedeo singur ca a vrut ***** sa fie alaturi sa vada ca intr-adevar le sterge.El era in fata magazinul si a vrut sa vorbească cu *****, dar a venit rutiera ei și i-a dat din mină si a urcat, iar el a urcat in rutieră și cuvinte murdare s-a adresat și o doamnă i-a zis sa coboare, a coborît și a plecat acasa. Vinzatoarei i-a aratat video si poze ca nu stia unde traieste, nu tine minte daca poze sau video, dar cu scopul sa vadă daca o cunoaste si unde traieste, alte poze unde este imbracata nu are cu *****, doar goala, pe urma și-a cerut scuze de la *****.A luat-o la depozit pe ***** pentru ca l-a blocat si ea i-a scris ,au comunicat si a intrebat daca vrea sa se întîlnească, pentru ca stia ca vrea telefon si el a luato la el, dar a venit poliția la 26.04.2024. De mai mutle ori a chemat-o la frigider sa steargă video, dar si sa facă dragoste.Pe ***** nu a amenintat-o niciodata cu raspinderea pozele si video facute, nu i-a vrut raul.Poate si am zis ca daca nu va fi cu el, va arăta altcuiva pozele si video facute, nu tine minte, de fapt nu i-a zis așa ceva.

La întrebarea apărătorului părții-vătămate a menționat că cu actiunea civila este de acord, dar nu în mărimea solicitată în suma de 100 000 lei, ca nu are așa sumă, este de acord să-i achite cît va constata instanța de judecată.

Probatoriul administrat în cadrul cercetării judecătoreşti:

3. **În şedinţa de judecată fiind audiată partea vătămată** ***** a declarat că cu ***** a facut cunostinta pe facebook, ia scris pe messenger, ea i-a raspuns, i-a spus unde locuieste, citi ani are si daca vrea sa fac cunostinta cu el, ea a zis că da bine, 3-4 zile a vorbit pe messenger cu el si pe urma a avut o intilnire cu el or.*****, s-a urcat in masina lui si a plecat in sat.*****, intr-o camera unde are frigidere și au stat de vorba. ***** i-a spus ca e casatorit, dar soția e peste hotare si el are nevoie de cineva. Ea l-a ascultat si a intretinut relații sexuale cu el in acea zi, dupa care a avut o zi de nastrere la o fetita si a lasat-o acolo. Asa s-a inceput relatia lor.Vorbea cu el prin telefon si messenger, aveau intilnire de mai multe ori, el avea un comportament frumos si asa aveau des intilniri. Dupa o perioada de o saptamina-doua, sotia a vazut mesajele lor si a sunat-o pe ea.. Din partea ei au parvenit cuvinte necenzurate și a rugat sa il lase în pace pe soțul ei. Ea a respins cel spuse de ea si a închis telefonul. Credea că e plecata, dar ea era aici.El a sunat după asta pe numar privat si a rugat sa-l deblocheze, fiind ca l-a blocat, si demai mai multi ori se intimpla asta, el zicăndu-i ca

a revenit recent sotia sa. Atunci ea a zis gata nu mai are nevoie de asa relatie. El asa insista totuși să se vadă, să vorbească, si ea l-a deblocat. Ea deja amv azut ca e alt om după asta de cind a sunat-o sotia si ea deja incepea sa nu il creadă. Am inceput altfel sa se compoarte, se indepartam de el.El vroia sa o influenteze pe ea sa meargă mai departe cu el totuși. S-au intilnit odata si i-a facut video si i-a zis ca nu ne pot vedea ca ea nu vreau asa,la care el a zis ca a filmat-o si pozat-o, nu era sigura ca are video, totuși o santaja.Cind s-a dus data viitoare atunci i-a facut video si o santaja ca va arata in sat la neamuri pe retele de socializare.Ea a crezut ca el glumeste, dar a fost la magazin în satul ***** prin ianuarie-februarie si a aratat vinzatoarei pozele si video pe care le avea, trecind pe linga magazin,ea a intrat si erau multi oameni, vinzatoarea i-a spus ca s-a apropiat un om cu ochelari de ea si ca i-a aratat poze unde unde era o doamna care seam***** cu mine. S-a pierdut atunci,dar se gindeaa că poate nu era ea.El a sunat-o atunci si a intrebat daca a vazut ca a aratat vinzatoarei in poze. Acesta zicind că el stie pentru ce a facut asta si că vrea sa fie cu el mai departe.

A fost a doua zi si a vorbit cu vinzatoare si a mers inainte, el era gelos si o intreba de ce nu raspunde, de ce nu pune camera video si este ocupata, la care ea i-a zis ca nu-i ii soție.A inceput sa se indeparteze de el, suparindu-se l-a blocat,dar el se ducea la neamurile ei - sora norei si ii arata ei video si poze cu ea, ele o sunau si spuneau ca a venit la poarta si ii aratau pozele.Ea a zis ca la asa perso***** nu se mai întoarce.El l-a gasit pe baiatul ei si i-a trimis poze, video și la n*****și le-a trimis video.Toate neamurile s-au revoltat de ce trimite pozele astea lor.In acel moment a inceput a veni la magaazin dimineata și o aștepta, la statia la fel o asteapta. O sunau fetele si ii ziceau că o asteapta cineva la statie si le-a aratat poze si le intreba daca o cunoaste din poza.Din frica se

ducea la lucru mai tiriziu, el a incercat sa vorbeasca cu ea dar a facut urit si nu e normal asta, ea î-l respingea in continuare, el venea la poarta ei si o asteapta dimineata, ieșea repede sa vadă ce vrea, ca sa nu inteleagă mama, care era cu ea in casa. ***** a zis ca trebuie sa discute ca poate fi mai rau, pentru ca asta inca ii nimic,la intreabarea ce poate fi mai rau,i- a raspuns ca va vedea. Și-a luat inima in dinti si s-a dus la politie chiar daca nu avea incredere.Dar el totusi i-a zis ca va iesi din orice situatie asa ca să facă ce vrea. Plecind is adresindu-se la politie, a declarat despre faptele care le-a facut el. Nu a vrut sa lase miinele in jos, nu a vrut sa ajungă aici, dar altfel nu merge, nu i-a spus lui nimic despre asta ca s-a adresat la politie si oricum venea si o asteapta mereu la statie si o ruga sa vorbească cu el, dar eu nu vroia sa i-l vadă si sa vorbească cu el si ia spus despre asta.Cerea politiei mai repede sa se clarifice ca ii frica. Intr-o zi a sunat-o el si i-a zis sa ne intilnim sa clarificam situatia, ca va sterge video si pozele si o ruga ca sa inceapă de la inceput.Ea i-a dat intilnire intr-o sambata si s-a cerut de la lucru , el o asteapta in or.***** si au plecat la *****.Urma sa clarifice situatia care sa intimplat si l-a intrebat de ce a facut asta, zicind ca s-a enervat , ea zicea că scuza lui nu conteaza si politia atunci a venit la el in camera de frigider , au vorbit si l-au retinut. Intr-o zi au venit doi prieteni de-a lui cind era cu mama acasa si mama nestiind a zis ca nu este acasa, ei erau niste prieteni dea inculpatului, unul a zis ca cerea numarul ei si el a sunat-o si ea nu raspundea si venea si pina la statie o urmareau, vedea masina lor si acasa la ea. La politie a zis tot

ce s-a intimplat si au incetat sa o urmareasca. A venit ginerele lui ***** la ea si a vorbit frumos cu ea, a rugat-o să se mai gindească poate sa i-și ia declaratia de la politie.Ginerele nu putea sa explice actiunile inculpatului.

La întrebarea procurorului a relatat că în decembrie 2023 a facut cunostinta cu inculpatul.Inculpatul o lua din or.***** de la statie sau unde î-i spunea el, mai multe ori de la statie dar si de de peste drumul casei ei.Se deplasau cu masina lui mica albastra de doua persoane la *****, in camera lui. Acolo era pat, masa, scaune, soba mica, conditioner, boxe, el deodata a spus ca prima data cind a facut video el a pus camera in boxa, dar consideră ca minciunea.Ea se deplasamcu rutiera la statie, el vroia sa meargă cu masina si o ruga sa coboare, ea a zis ca nu coboară, o doamna a intervenit și ia zis sa inchida usa si sa iasa.O urmarea dar nu intelege pentru ce o urmarea.Da, i-a prezentat videourile filmate, insa a amenintat cu mesaje vocale dar lea lasat la politie. Întîlnirile lor durau o ora- o ora juamte in general, fara a o banui mama in ceva, o minciunea pe mama. Inculpatul are telefonul cu husa cafenie samsung crede.In camera frigider a fost de vreo 10 ori.

La intrebarea avocatului Jumir Eudochia a menționat că la moment am frica mare fata de el, chiar si cind o suna politia cu o intrebare si azi are o friica mare si o deranjeaza.Sustine actiunea civila inaintata privind prejudiciul mormal de 100 000 lei.A suferit o trauma psihologica, ii vine greu cu frica care o are in dezamgariea respectiva.

La intrebarea avocatului Marandici Nicolae a relatat că ultima oara cind a fost la inculpat nu era inzestrata cu ceva tehnica audio sau video de la politie. El niciodata nu i-a luat asctele ei de identiate, buletin sau pasaport, documnete straine. Nu a batut-o niciodata, dar ultima data cind s-au intilnit era asa enervat ca a palit cu pumnul in masina. Cadouri i-a facut: cercei si bani nu stie exact cit fiindca nu cerea el singur ii oferea.Cind intretineau relatii sexuale, nu mai era nimeni acolo.El a propus sa întrețină relatii sexuale si cu alte persoane terte impreuna. El nu a impus-o si nu am intretinut si alte raporturi sexuale cu alte persoane. I- a propus sa se casatorească cu el daca divorteaza. A stabilit 100 000 lei prejudiciul din considerentul ca in genere nimic nu poate acoperi tot ceea ce i-a facut el, nu are pret in genere tot cele facute de el .

La întrebarea procurorului a menționat că Susține tot ceea ce a spus politiei.Relatiile intretinute nu lea facut pentru bani doar din propria dorinta, astea nu-s servicii prestate pentru el. A avut simpatie fata de el si ulterior relatii, de cind la sunat sotia ea și-a schimbat parerea fata de el si se răcea, vazind astea facea presiuni asupra sa.

Fiind audiată suplimentar partea vătămată ***** ***** a menționat că la data de 09 septembrie 2024 , a fost telefonata de ***** si a obligat-o sa ii ducă un pachet la penitenciar, i-a zis ce are ea cu asta, iar el a zis că a divortat si nu are cine sa îi ducă pachete, apoi a fost telefonată de ginerele lui, vrea sa stea linistita dar nu i se da pace.

La întrebarea procurorului a relatat că nu se simte nu bine după apelurile inculpatului, numai la audierea vocii lui retraiește si are frica, deoarece ii trimite video la fete goale si îmi zice că va avea soarta fetelor celea.

La intrebarea apărătorului inculpatului a menționat că cerceii care i-a dat ***** erau din aur.Da, i-a trimis poze si video ***** ca să ii gaseasca casa de locuit. Acum a telefonat-o personal, nu stie de pe ce numar ,,022....” un numar fix, a rugat-o sa-i ducă pachet si sa-l ierte, sa trăiască cu el ca a divortat, dar ea i-a spus ca nu.

La intrebarea apărătorului său a menționat că i-a spus numele, familia pentru colet dar nu a retinut minte toate detaliile, doar ca la penitenciar de la 40 ani, deci pe numele lui să trimită coletul.I-a zis cînd o sa iasa, o sa fie bine.

4. **În şedinţa de judecată fiind audiat martora** ***** ***** a declarat că pe ***** il cunoaște, dar nu sunt rude, partea vătămată ***** e soacra sa. Anul asta in primavara, era la sora sa cu copii săi, sora nefiind acasa - *****.Pe la orele 12.00 se afla in sat.*****, strigind cineva de afara, ea a iesit la poarta, si l-a vazut pe *****. El vroia sa o vada pe sora ei, insa i-a zis ca nu este acasa, ***** a zis sa urce in masina si a intreabat daca soacra ei e *****.A zis ca a e soacra ei si a urcat si acela i-a aratat videouri unde era soacra ei era si spunea ca l-a rugat sa-i cumpere cercei dar aceasta l-a lasat. Ei i-a fost indiferent si a coborit. Acesta a inceput a vorbi necenzurat despre soacra sa .In masina i-a dat un numar de telefon sa il ofere soacrei si sa il sune.In video era soacra in pielea goala cum vorbea la telefon si se spala intr-un lighean.***** a mai trimis video cu soacra sa, sotului ei - ***** *****, insa le-a sters nu s-a uitat si a mai trimis nasului ei - **********.***** e fiul ***** *****.Culoarea telefonului si modelul nu il cunoaște la telefonul care il oferea pentru ***** ***** dar avea husa cafenie, doar atit tine minte.***** i-a arata vreo trei video dar nu le-a arata pina la urma, cam o minuta si atit. In toate cele trei video era *****. ***** cauta casa de locuit dar nu stiam ca in *****. ***** ia procurat cercei si erau din aur cu pietre. Despre relatia cu ***** nu stia pina la venirea si facind cunostinta cu acesta.Dupa vizualizarea video ea ii scria soacrei, dar ea se ascundea si nu raspundea, iar dupa nu a intrebat nimic.***** era in cautarea casei de un an-doi. Casa in care locuiesc, este casa bunicii(mama soacrei), acolo traieste si aceasta.Conflicte cu soacra nu are.
5. **În şedinţa de judecată fiind audiat martorul** ***** a arătat că pe partea vătămată ***** o cunoaște, e soacra sorei sale.Sora sa e ***** *****. A fost audiata ca martor la urmarirea penala, i s-a aratat un video de catre ***** unde era goala ***** si vorbea la telefon discutind-o pe ea. Pe 24 septembrie la ea la poarta a venit *****, era sora sa, ea era la bunica, sora a sunat-o si i-a spus ca a venit un barbat cu ochelari si ca i-a aratat video si i-a zis sa o sune. L-a sunat pe *****, s-au intilnit si i-a aratat un video cu *****.El i-a spus ca acolo vorbea ***** si o discuta pe ea.S-a intilnit cu ***** la stadionul sportiv in sat.*****.***** cu automobilul a venit, era de culoarea albastra, masina – papucel, dupa aceasta nu s-a mai vazut cu el.In video era *****. Secventa video avea undeva o minuta .Cu o seara inainte a fost la Sweet home in ***** si acolo au intrat niste barbati in virsta, dar veneau de la sport si erau in sorti, dar afara era frig, si cam aceasta ***** povestea in video.Cu ***** dupa acestea nu a mai vorbit. ***** despre faptul ca cauta casa de locuit in *****nu cunoaște. Despre relatia lui ***** ,cu ***** nu a discutat. Motivul ca i-a aratat mie video, a fost faptul

ca ei doi se stiau si veneau la ea in vizita. O aducea el la ea acasa, nu cunoaște motivul, posibil e bolnav si de aia i-a arătat video.

6. **Martora **********, fiind audiată în ședința de judecată** a declarat nu este rudă cu *****, acesta s-a prezentat la magazinul din *****, unde activeza în calitate de vînzător. Acesta s-a apropiat și i-a prezentat un video cu o doamna care părea a fi din satul lor, însă nu era sigură, si a intrebat-o daca o cunoaște.In video era ipostaze intimi cu doamna respectivă, ea făcea lucruri urite, mai intîi fiind cu o sticla pe masa asezată pe scaun.Apoi domnului facea lucruri urite. Apoi doamna singura, benevol facea lucruri urite cu organul genital a lui *****, și o intreba dacă ii place, singură era conștientă că era filmată.Videoul l-a vazut doar ea.Doamna din video s-a apropiat la magazin și i-a povestit despre ***** care i-a prezentat video la rîndul lui si i-a spus că a intrebat-o ***** daca o cunoaște, dumneaei nu i-a placut cele auzite, s-a intimidat și s-a exprimat cu cuvinte urite, preintimpinind-o sa se abtină.Totuși nu era sigura era ea in video.Era luna februarie cind i s-a prezentat video, anul 2024, orele 15.00-16.00.***** vroia sa contacteze doamna dar ea nu raspundea, presupune.La fata o cunoaște pe doaman din poză, dar nu cunoaște cum o cheama.Doamna avea cam 40-45 ani, in opinia sa.Doamna e la fel e nanta ca ea si parul de lungime medie.Domnul a fost de 2 ori la magazin, a doua oara ceva a intrebat, presupune ca tot ceva in privinta doamnei din video dar l-a ignorat, el nu a insistat si a plecat. Sustine declaratiile depuse la oraganul de urmărire penala.
7. **Martora *****, fiind audiată în ședința de judecată,** a declarat că ***** a trimis video fiului lui *****, apoi a inceput sa transmită si sotului ei - *****. După care *****a susținut ca are legături și ea cu cazul doamnei *****, insă ea nu re legatură cu aceasta deoarece, nu l-a vazut niciodata si nici nu i-l cunoaște pe *****. Nici nu a stiut ca ***** este intr-o relatie. După care sotul a sunat si a intreabt daca intra-devar nu are legatură cu *****, i-a spus ca nu am legatura cu cauza domnei *****.Video care a trimis ***** sotului ei consta din 2 video unde ***** statea in pat goala și ciorapi. In rest nu a mai vazut nimic doar astea două videouri.Videourile nu le-a pastrat si a sunat pe *****, dar ea a intrebat daca le are, la care le-a trimis si apoi le-a sters.În video alte persoane nu erau.
8. **Probele scrise cercetate în cadrul şedinţei de judecată în susţinerea învinuirii sînt următoarele;**

- procesul-verbal de percheziție din 27.04.2024, în cadrul căruia din camera frigiderului situat în s.*****r.*****, a fost ridicat telefonul mobil de model Samsung A52, S cu husă de culoare cafenie.Tot în camera dată a fost depistată partea vătămată *****. Ușa de la camera dată era încuiată pe interior , (f.d.73-74);
- proces verbal de examinare a telefonului mobil de model Samsung A 52 S, (f.d..76-79)
- ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict a telefonului mobil de model Samsung A 52 S,(f.d.80),
- ordonanța de anexare la materialele cauzei a unui DVD-R cu înregistrări video, unde este filmată partea vătămastă dezgolită, înregistrări video cu aspectul încăperii unde era adăpostită partea vătămată,(f.d.102-103),

- ordonanță și proces verbal de ridicare de la partea vătămată a 27 înregistrări audio (mesaje vocale) și screnshot-uri,(f.d.104-106),

- proces verbal de examinare a screnshot-urilor ridicate de la partea vătămată *****,(f.d.109),

- proces verbal de examinare a CDR, pe care sînt înscrise 27 mesaje vocale de către ***** la 24.04.2024 către *****, ridicate de la partea vătămată, (f.d.127-133),

- ordonanța și proces verbal de ridicare înregistrării video de la administratorul SRL *****din s.*****r.***** din imediate apropiere a camerei frigiderului, unde ***** o adăpostea pe *****, (f.d.134-136),

- proces verbal de examinare a înregistrării video CDR,(f.d.137),

- ordonanța de anexare la materialele cauzei a unui DVD-R cu înregistrări video unde este filmată partea vătămată adăpostită în una din camerele frigiderului, (f.d.138-139),

9. Instanța, cercetând în cumul probele administrate în ședința dejudecată prin prisma admisibilității, pertinenței și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, constată că inculpatul ***** urmează a fi achitat pe învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 al.1 lit.e Cod Penal al RM – traficul de ființe umane,adică recrutarea și adăpostirea unei persoane adulte, fără consimțământul acesteia, în scop de expluatare sexuală necomercială,săvîrșită prin amenințare cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimei sau altor persoane fizice, în temeiul art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod de Procedură Penală „pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”.

10. Totodată, instanța, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinenței și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului ***** încadrarea juridică corespunzătoare și anume art. 177 alin.3 Cod Penal al RM –încălcarea inviolabilității vieții personale, adică culegerea și răspîndirea informației cu caracter sexual,incluzînd imagini și înregistrări cu conținut sexual,inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale,în scop de răzbunare,ură,înjosire sau lezarea onoarei și demnității persoanei.

11. Conform art. 53 alin. (1) pct. 1 Cod de procedură penală, la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată, procurorul reprezintă acuzarea în numele statului şi prezintă în şedinţa de judecată probele respective în cauza în care a condus sau a efectuat personal urmărirea penală, îşi expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracţionale săvîrşite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale şi pedepsei care urmează a fi aplicată.

12. Potrivit art. 14 Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

13. Conform art. 18 Cod penal, se consideră că infracţiunea a fost săvîrşită din imprudenţă dacă perso***** care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

14. La fel, potrivit reglementărilor Legii stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte infracționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate și cercetate de organele competente.

15. În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod de procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa, iar alin. (3) stipulează că: concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei infracţiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

16. Prevederile date sunt reflecate şi în art. 6 (2) CEDO, care obligă printre altele că, îndeplinindu-și funcțiile sale, instanța să nu pornească de la ideia preconceptă că perso***** acuzată a comis acțiunea incriminată, obligația de a prezenta dovezi revenind procurorului, și orice dubii fiind în favoarea acuzatului *(hot. Barbera, Messegue și Jabardo vs Spania, hot. 06.12.1988)*.

17. În acest sens instanța reține că, vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama acuzării. Legea procesual-penală stabilește că, răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei în comiterea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Or, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența CEDO, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcțiilor lui procesuale (art. 51, 53 și 320 CPP). În *cauza Capean vs Belgiei din 13.01.2005* Curtea a constatat că, în materie penală problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 & 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

18. Mai mult ca atît, potrivit art. 24 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, părţile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilităţi egale pentru susţinerea poziţiilor lor. Instanţa de judecată pune la baza sentinţei numai acele probe la cercetarea cărora părţile au avut acces în egală măsură. Părţile în procesul penal îşi aleg poziţia, modul şi mijloacele de susţinere a ei de sine stătător, fiind independente de instanţă, de alte organe ori persoane. Instanţa de judecată acordă ajutor oricărei părţi, la solicitarea acesteia, în condiţiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

19. Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de

judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

20. În același timp, instanţa reiterează şi prevederile art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil - la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunţată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în *cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României din 2007*, Curtea Europe***** a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenţie obligă instanţele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în faţa instanţei, precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

21. De asemenea, CEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată este aceea de a demonstra părţilor că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007).* La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor *(cauza Perez împotriva Franţei şi cauza Van de Hurk împotriva Olandei).*

22. Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop *protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni*, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvîrşite, astfel ca *orice perso***** care a săvîrşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o perso***** nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată*.

23. Alin. (3) al aceluiaşi articol stabileşte că, organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sînt obligate să activeze în aşa mod încît *nici o perso***** să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată* şi ca nici o perso***** să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere.

24. În cauza *Prince Hans-Adam II de Liechttenstein c. Allemagne din 12.07.2001*, Curtea Europe***** a Drepturilor Omului a menţionat că, statele semnatare şi-au asumat obligaţii de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenţie să fie *concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii*, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunîndu-se statelor o obligaţie de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare realizării acestei obligaţii.

25. Conform art. 101 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

26. Potrivit alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor

constă în *****liza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

27. În corespundere cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

28. Potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat, dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni, dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvîrşită, dacă există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume, ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată, dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu, tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii, dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă, dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă, dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor, ce trebuie să se facă cu corpurile delicte, cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului, dacă în privinţa inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii urmează să fie aplicat tratament medical forţat de alcoolism sau narcomanie. Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum şi s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanţa examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

29. Potrivit art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

30. În acest context instanța de judecată precizează că, art. 6 al Convenției obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate. Această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului. Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora.

31. Pertinentă în acest sens este și jurisprudența CtEDO, care a statuat că o instanță nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justițiabil (*Hiro Balani vs Spania nr. 1021/2001 din 28 martie 2003).*

32. Instanța de judecată atestă că, potrivit art. 52 Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

33. Altfel spus, perso***** este supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sunt constatate toate patru elemente obligatorii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

34. Conform art. 390 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentinţa de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii; 2) fapta nu a fost săvîrşită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

35. La caz, instanța de judecată constată, că în cazul din speţă s-a constatat temeiul de achitare prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, şi anume că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

36. Astfel, instanța de judecată reieşind din întreg probatoriul prezentat de acuzare, în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, apreciate de către instanţa de judecată printr-o verificare multilaterală de fapt şi de drept a circumstanţelor cauzei, conchide că aceste probe nu dovedesc vinovăţia inculpatului ***** în comiterea infracţiunii incriminate în baza art.165 alin.(1) lit. e Cod penal.

37. Apreciind totalitatea probelor prezentate de partea acuzării, apreciate din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, cu respectarea prevederilor art.101Cod de procedură penală, instanța de judecată admite integral argumentele apărării şi consideră că faptele comise de inculpat nu întrunesc elementele infracţiunii prevăzute de art.165 alin.(1) lit. e Cod penal.

38. Vinovăţia persoanei în săvârşirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanţa de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumţiei nevinovăţiei, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului şi în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

39. Prevederile art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală stauează că organul de urmărire penală are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia bănuitului, învinuitului, inculpatului, cît şi cele care îl dezvinovăţesc, precum şi circumstanţele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

40. Aderent, art. 252 Cod de procedură penală menționează că urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existenţa infracţiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condiţiile legii şi pentru a se stabili răspunderea acestuia.

41. Potrivit art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

42. Reiterând aceste rigori de drept, instanța de judecată determină că de către organul de urmărire penală nu au fost administrate suficiente probe menite să demonstreze cu certitudine şi indubitabil vinovăţia lui ***** în comiterea faptelor incriminate prevăzute de art.165 al.1 lit.e Cod penal.

43. În cele din urmă, instanţa de judecată deduce raţionamentul potrivit căruia, este incorect de a reţine în mod univoc probele învinuirii, oferindu-le o apreciere oarbă, conducându-se de concluziile formulate în rechizitoriu, în sensul constatării existenţei vinovăţiei inculpatului.

44. De altfel, o atare practică judiciară este defectuoasă şi contravine principiului contradictorialităţii, consacrat la art. 24 Cod de procedură penală, unanim recunoscut şi susţinut de jurisprudenţa CtEDO.

45. Faţă de cele ce preced, instanţa de judecată va reţine că efectuarea unei anchete ineficiente afectează grav dreptul părţilor asupra unui proces echitabil, consacrat de art. 6CEDO, iar nemijlocit la caz atrage pronunţarea unui act judecătoresc de achitare, soluţie care în viziunea instanţei este corectă şi corespunzătoare stării de fapt constatate la caz. Convenţia Europe***** reglementează în principal drepturi substanţiale, pe care statele s-au obligat conform art. 1 să le asigure tuturor persoanelor ce se află sub jurisdicţia sa.Jurisprudenţa CEDO atestă în acest sens că - statul este responsabil pentru omisiunile autorităţilor cărora le-a delegat sarcini în vederea respectării drepturilor şi a libertăţilor fundamentale ale omului şi care nu au întreprins măsuri prompte şi adecvate în vederea executării acestora. Instanţele de judecată vor ţine cont de faptul că deciziile, acţiunile/inacţiunile autorităţilor de stat, autorităţilor administraţiei publice locale, ale persoanelor cu funcţii de răspundere, judecătorului, inclusiv a ofiţerului de urmărire penală şi a procurorului, trebuie să corespundă nu doar legislaţiei Republicii Moldova, dar şi principiilor generale unanim recunoscute, normelor dreptului internaţional, tratatelor internaţionale ratificate de Republica Moldova, inclusiv CEDO şi Protocoalelor sale în interpretarea Curţii Europene (art.4 alin.(2) din Constituţia Republicii Moldova). Sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor CEDO revine instanţelor naţionale. Astfel la judecarea cauzelor instanţele de judecată trebuie să verifice dacă legea penală sau actul, care urmează a fi aplicat, şi care prevede drepturi şi libertăţi proclamate de CEDO sunt compatibile cu prevederile acesteia.

46. Prima definiţie a traficului de fiinţe umane, acceptată la nivel internaţional, a apărut în anul 2000 în Protocolul de la Palermo. Această definiţie cuprinde diverse forme de exploatare.

47. Astfel, **prin trafic de persoane** se înţelege recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unei persoane adulte, cu sau fără consimţământul acesteia, în scopul exploatării sexuale comerciale sau necomerciale, al exploatării prin muncă sau servicii forţate, a practicării cerşetoriei, al însuşirii ajutoarelor, indemnizaţiilor sau prestaţiilor sociale, al folosiri ilegale în testări sau experimente medicale ori ştiinţifice, al exploatării în sclavie sau în condiţii similare sclaviei, al folosirii în conflicte armate ori în activităţi criminale, al prelevării organelor ,ţesuturilor şi/sau celulelor umane, precum şi al folosirii femeii în calitate de mamă-surogat ori în scop

de reproducere, săvîrşită prin: a) aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa sau s*****tatea persoanei ori cu ameninţarea aplicării violenţei; b) răpire; c) sustragerea, tăinuirea, degradarea sau distrugerea documentelor; d) ţinerea în servitute, în scopul întoarcerii unei datorii; e) ameninţare cu divulgarea informaţiilor confidenţiale familiei victimei sau altor persoane fizice sau juridice; f) înşelăciune; g) abuz de poziţie de vulnerabilitate sau abuz de putere, dare ori primire a unor plăţi sau beneficii pentru a obţine consimţământul unei persoane care deţine controlul asupra altei persoane.

48. **Obiectul juridic** al infracțiunii prevăzute de art. 165 din Codul penal îl constituie relațiile sociale condiționate de protejarea libertății persoanei.

49. **Latura subiectivă** a infracțiunii se săvârșește prin intenție directă, astfel, faptuitorul înțelege că obține exploatarea persoanei, în unul din scopurile prescriptibile ale normei care incriminează traficul de persoane.

50. Așadar, traficul este o infracțiune contra persoanei, impusă prin constrângere în diversele ei forme.

51. Pornind de la textul articolului 3 al Protocolului de la Palermo, este acceptat a diviza definiția „trafic de ființe umane” în trei grupe principale de elemente: a) acțiuni - **recrutarea**, transportarea, transferul, **adăpostirea** sau primirea de persoane; b) procedeele de influențare -amenințare de recurgere sau prin recurgere la forță ori la alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă, înşelăciune, abuz de autoritate sau de o situaţie de vulnerabilitate ori prin oferta sau acceptarea de plăţi ori avantaje pentru a obţine consimţământul unei persoane având autoritate asupra alteia; c) scopuri - exploatarea care include ca minimum exploatarea prostituției altor persoane sau alte forme ale exploatării sexuale, muncă sau servicii forțate, sclavie tradiție, similare sclaviei, situația de servitute sau prelevarea de organe.

52. Astfel, traficul de persoane așa cum este el incriminat în art. 165 din Codul penal reprezintă o combinație a trei grupe de elemente – măcar o acțiune din grupa A, măcar unul din procedeele de infleunțare din grupa B și măcar unul din scopurile de exploatare din grupa C. Raportate la traficul de persoane în scop de exploatare sexuală aceste trei grupe de elemente ar include: A. acțiuni – recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea de persoane; B. procedee de influențare - aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa sau s*****tatea persoanei ori cu ameninţarea aplicării violenţei, răpire, sustragerea, tăinuirea, degradarea sau distrugerea documentelor, ţinerea în servitute, în scopul întoarcerii unei datorii, ameninţare cu divulgarea informaţiilor confidenţiale familiei victimei sau altor persoane fizice sau juridice, înşelăciune și abuz de poziţie de vulnerabilitate sau abuz de putere; C. scopul exploatării – expluatare sexuală neforțată.

53. Astfel, se reține că, **latura obiectivă** a infracțiunii prevăzute la art.165 Cod penal se exprimă în fapta prejudiciabilă care cuprinde următoarele două acțiuni cu caracter alternativ: 1)acțiunea principală şi 2) acțiunea sau inacțiunea adiacentă. Acțiunea principală a acestei infracțiunii se exprimă în oricare din următoarele modalități: 1) **recrutarea victimei**; 2)transportarea victimei; 3) transferul victimei; 4) **adăpostirea victimei**; 5) primirea victimei.

54. Referitor la modalitățile sub care se prezintă acțiunea principală, pot fi menționate următoarele: 1) recrutarea este racolarea (prin selectare) a victimei în vederea deplasării ei către punctul de destinație; 2) transportarea este deplasarea victimei peste frontiera de stat a Republicii Moldova sau în interiorul teritoriului Republicii Moldova; 3) adăpostirea este plasarea victimei într-un loc ferit sau în condiții care fac dificilă descoperirea infracțiunii.

55. Acţiunile infracţionale din a doua categorie pot fi realizate prin: ameninţarea cu aplicarea violenţei fizice sau psihice nepericuloase pentru viaţa sau s*****tatea persoanei; înşelăciune şi abuz de poziţie de vulnerabilitate sau abuz de putere. Pentru realizarea laturii obiective a traficului de fiinţe umane este de ajuns existenţa cel puţin a unei varietăţi din prima categorie de acţiuni infracţionale (principale) şi cel puţin a uneia din a doua categorie de acţiuni menţionate (adiacente), în scopul specificat la art. 165 Cod penal.

56. **Adăpostirea** victimei este plasarea acesteia într-un loc ferit pentru a nu fi descoperită de către reprezentanții organelor de stat sau de terţe persoane care ar putea denunţa traficantul, **recrutarea** este racolarea (prin selectare) a victimei în vederea deplasării ei către punctul de destinaţie.

57. Infracțiunea prevăzută de art. 165 Cod penal este o infracțiune formală, ea se consideră consumată din momentul recrutării victimei. Recrutarea și adăpostirea victimei se vor referi la momentul de epuizare a infracțiunii specificate la art.165 Cod penal.

58. Modalitățile incriminate inculpatului ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal sunt: recrutarea și adăpostirea unei persoane adulte, fără consimţământul acesteia, în scopul exploatării sexuale necomerciale, săvîrșită prin amenințare cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimei sau altor persoane fizice.

59. Referitor la modalitățile sub care se prezintă acțiunea principală imputată inculpatului instanța reține că, în pct. 3.4 al Hotărârii Plenului nr.37/2004 se arată că adăpostirea victimei este plasarea acesteia într-un loc ferit pentru a nu fi descoperită de către reprezentanţii organelor de stat sau de terţe persoane care ar putea denunţa traficantul.

60. Pentru realizarea laturii obiective a traficului de fiinţe umane este de ajuns existenţa cel puţin a unei varietăţi din prima categorie de acţiuni infracţionale (principale) şi cel puţin a uneia din a doua categorie de acţiuni menţionate (adiacente), în scopul specificat la art.165 Cod penal.

61. Referitor la acțiunile de adăpostire imputate inculpatului, instanța reține,că în cadrul cercetării judecătorești aceasta nu și-a găsit confirmarea, or, atît partea vătămată cît și inculpatul au declarant identic că, partea vătămată venea binevol în s.*****, unde se întîlneau și aveau o relație amoroasă. Mai mult, spațiul locativ menționat nu poate fi catalogat, potrivit acelorași declarații, ca loc ferit, ascuns, pentru ca victima să nu poată fi găsită.

62. Instanța reține că partea vătămată a acceptat să se întîlnească cu inculpatul, avînd posibilitatea să renunțe la serviciile date.

63. Conform declarațiilor părții vătămate, aceasta a avut la sine pașapoartele, nu i-au fost luate de către inculpat, și a avut posibilitatea liberei circulații.

64. Astfel, cât privește elementul constitutiv **adăpostirea** , manifestat prin faptul că inculpatul folosind metoda amenințării cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimei sau altor persoane fizice, instanța de judecată reține că partea vătămată se întîlnea cu inculpatul nu prin amenințare, dar din propria dorință. La caz, nu s-a constatat faptul intenționat de adăpostire de către inculpat a părții vătămate.

65. Acțiunea de adăpostire, incriminată inculpatului, pentru a fi calificată drept trafic de ființe umane, înseamnă plasarea părții vătămate într-un loc ferit, pentru a nu fi descoperită de către reprezentanții autorităților de stat sau de terţe persoane care ar putea denunța traficantul, sau, în cazul în care locul nu este unul ferit și victima acceptă exploatarea - crearea condițiilor speciale ce ar împiedica deconspirarea acestei infracțiuni.

66. În materialele dosarului nu există nici o probă din care să rezulte că partea vătămată ar fi fost închisă în încăperi, or că i s-ar fi limitat posibilitatea de ieșire, de deplasare, de comunicare cu alte persoane etc. Nu s-a adus atingere libertăţii de acțiune a acesteia, inclusiv dreptului la libera circulație. Mai mult, potrivit declarațiilor părții vătămate și a inculpatului, camera de frigider amenajată locativ în s.*****r.*****, unde se întîlneau, nu reprezintă un loc ferit, imposibil de descoperit, or, în caz contrar organul de urmărire penală nu a întreprins careva acțiuni legale, prin care să demonstreze existența elementului de adăpostire.

67. În acest context, instanța reține că pe parcursul examinării prezentei cauze penale nu s-a stabilit realizarea de către inculpatul ***** a acțiunii sub formă de recrutare. Or, după cum rezultă din materialele cauzei penale și din declarațiile date de partea vătămată și inculpat în instanța de judecată, aceștia au făcut cunoștință și benevol au întreținut relații sexuale.

68. **Latura subiectivă** a infracţiunii în cauză se caracterizează, prin vinovăţie sub formă de intenţie directă. Mai mult, în cazul infracţiunii de trafic de fiinţe umane urmează a fi determinat și scopul acţiunii principale din cadrul infracţiunii prevăzute la alin. (1) art.165 Cod penal, la caz, scopul de exploatare sexuală necomercială, prin muncă sau servicii forţate, pentru cerşetorie, în sclavie sau în condiţii similare sclaviei, de folosire în conflicte armate sau în activităţi criminale de prelevare a organelor, ţesuturilor şi/sau celulelor ori de folosire a femeii în calitate de mar surogat; cît şi scopul acţiunii adiacente, și anume, scopul de a întoarce o datorie a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil; scopul de a obţine consimţămîntul unei persoane care deţine controlul asupra unei alte persoane; scopul de a asigura subordonarea victimei. Motivul infracțiunii de trafic de ființe umane este interesul material.

69. Trecînd la particular, este de remarcat, că organul de urmărire penale în cadrul actului de învinuire a reținut că în speță latura subiectivă s-a manifestat prin intenție directă, însă în susținerea acestor constătări nu a făcut trimitere la careva elemente de fapt stabilite în cadrul urmăririi penale sau judecării cauzei. Or, din materialele cauzei penale cercetate în ședința de judecată nu reiese faptul că inculpatul, ***** îşi dădea

seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale şi a dorit în mod conştient, survenirea acestora. În speță lipsește și scopul de exploatare sexuală necomercială.

70. Probele prezentate de acuzare nu demonstrează cu certitudine faptul exploatării serxuale necomerciale a părții vătămate, săvîrșită prin amenințare cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimei sau altor persoane fizice, or aceasta binevol a întreținut relații sexuale cu inculpatul, iar acțiunile inculpatului ***** nu întrunesc elementele componenței infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. e Cod Penal RM, sub aspectul lipsei probelor pertinente, obiective și veridice, dobîndite legal, care ar confirma comiterea infracțiunii de către inculpatul, *****.

71. Pe de altă parte, instanța de judecată urmărind consecvenţa statuărilor jurisprudenţiale, menţine poziţia că, corect prin art. 1 din Protocolul nr. 4 al CtEDO se menţionează că nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligaţie contractuală.

72. **Subiectul infracţiunii** este perso***** fizică responsabilă care la momentul săvîrşirii infracţiunii a împlinit vîrsta de 16 ani.

73. În speță, luînd în considerare cele reflectate supra, instanța de judecată consideră că nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(1) lit. e Cod Penal în acțiunile lui *****.

74. Pertinentă speței este și practica CtEDO, care a statuat că în sensul art.6 al Convenţiei Europene, noţiunea de „acuzaţie în materie penală” este distinctă de noţiunea „drepturi şi obligaţii cu caracter civil”, astfel, în cauza Perez v. Franţa din 12.02.2004, Curtea Europe***** a arătat că „... în ciuda existenţei unei autonomii a noţiunii de drepturi şi obligaţii cu caracter civil, este necesară *****liza legislaţiei, interne a statului, atît sub aspectul calificării juridice, cît şi în privinţa conţinutului material şi a efectelor pe care dreptul intern al statului le conferă pentru ca un drept să poată fi considerat ca avînd un caracter civil”. Or, Curtea Europe*****, în cauza Ringvold v. Norvegia din 11 februarie 2003, conchide că „...faptul că o lege care poate permite o cerere de despăgubire în virtutea dreptului cu privire la prejudiciu, include şi elemente obiective constitutive ale unei infracţiuni penale, nu reprezintă, în pofida gravităţii acestei infracţiuni, un motiv suficient pentru a considera ca perso***** responsabilă de obligaţiile cu caracter civil să fie acuzată de o infracţiune penală”.

75. Altfel, Curtea Europe*****, în cauza Perez v. Franţa din 12.02.2004, a considerat că, în asemenea cazuri, aplicabilitatea art.6 atinge limitele sale şi a reamintit că, Convenţia nu garantează nici dreptul, revendicat de reclamant, la „răzbunare privată”, nici actio popularis. Astfel, nu a admis că dreptul de a urmări sau de a condamna penal terţe persoane trebuie neapărat exercitat în paralel cu exercitarea de către victimă a dreptului de a intenta o acţiune civilă.

76. Având în vedere aceste statuări cu valoare de principiu, este de remarcat că în concordanță cu art.113 Cod Penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. La fel, este

axiomatic că punctul de reper pentru calificarea oricărei infracțiuni este momentul de consumare a acesteia.

77. Ca urmare a celor relatate,instanța notează că la caz lipsește obiectul, latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(1) lit.e Cod Penal. Or, în speță nu s-a probat, recrutarea și adăpostirea părții vătămate, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală necomercială, acțiuni săvîrșite prin amenințare cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimei sau altor persoane fizice.

78. De asemenea, articolul 6 din Convenţia Europe***** garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzaţii penale.

79. Mai mult, decît atît, în speță instanța de judecată atestă că în baza principiului contradictorialităţii în procesul penal, principiu unanim recunoscut şi susţinut de jurisprudenţa CtEDO, sarcina probaţiunii în şedinţele de judecată în prima instanţă şi în instanţa de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcţia acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărîrea Capean vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 şi e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

80. În această ordine de idei, instanța de judecată reține că pe parcursul examinării prezentei cauze penale, partea acuzării nu a prezentat careva probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția inculpatului ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.1 lit.e Cod Penal al RepubliciiMoldova.

81. Absenţa acestor elemente a componenţei de infracţiune conduce la lipsa temeiului de aplicare a răspunderii în baza art. 165 alin.(1) lit.e CP RM.

82. Pentru motivele ilustrate, instanţa de judecată va emite o sentinţă de achitare în privinţa inculpatului *****, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 al.1 lit.e Cod penal, întrucât fapta nu întruneşte elementele infracţiunii.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului ** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 177 alin. 3 Cod Penal.***

83. Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 177 alin.3 Cod Penal, instanța reține că, obiectul juridic special al infracţiunii în cauză este constituit din relaţiile sociale referitoare la realizarea, în conformitate cu art. 28 al Constituţiei, a dreptului la viaţa intimă, familială și privată.

84. Obiectul material al încălcării inviolabilităţii vieţii personale există în cazulîn care informaţiile, ocrotite de lege, despre viaţa personală, ce constituie secret personal sau familial al altei persoane, au un suport material (document scris sau document electronic).

85. Din rândul informaţiilor sus-menţionate fac parte: informațiile despretulburările psihice, despre solicitarea de asistență psihiatrică și tratament într-oinstituție de psihiatrie, precum și alte informații despre starea s*****tății psihice a persoanei; informațiile despre adresarea persoanei în instituţiile specializate, în legătură cu realizarea drepturilor sale la reproducere și la ocrotirea s*****tăţii reproductive, sau

despre măsurile luate și starea s*****tăţii sale reproductive; informaţiile privind examenele medicale la infectarea cu virusul HIV (SIDA) și rezultatele lor; informaţiile confidenţiale ce i-au fost comunicate avocatului în timpul acordării asistenţei juridice; informaţiile cu privire la faptele care i-au devenit cunoscute notarului în timpul activităţii sale sau informaţiile cu privire la actele notariale îndeplinite; informaţia culeasă de persoanele care practică activitatea particulară de detectiv și pază; informaţiile obţinute de poliţie, dacă executarea atribuţiilor ei nu cer contrariul; informaţiile devenite cunoscute participanţilor la acţiunile procesuale; informaţiile obţinute de organele securităţii statului, în procesul activităţii acestora etc. Pe lângă faptul că informațiile ce constituie secret personal sau familial sunt ocrotite de lege, ele trebuie să se refere la viaţa personală a victimei.Viaţa personală este o componentă a vieţii sociale, excluzând viaţa publică,care include: viaţa intimă, viaţa familială, viaţa privată.

86. Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 177 Cod Penal include fapta prejudiciabilă care constă în acțiune.

87. Acţiunea dată se exprimă sub oricare din următoarele două modalităţi, realizate în raport cu informațiile, ocrotite de lege, despre viaţa personală, ce constituie un secret personal sau familial al altei persoane: 1) culegerea ilegală; 2)răspândirea fără consimțământul victimei. Culegerea ilegală constă în adunareainformațiilor respective prin încălcarea reglementărilor legale (de exemplu, înregistrarea audio sau video, fotografierea, interceptarea convorbirii la distanţă,interogarea altor persoane, interceptarea trimiterilor poștale, a convorbirilor telefonice, a înștiinţărilor telegrafice etc.).

88. Astfel, în corespundere cu Legea Republicii Moldova privind activitatea operativă de investigaţii, adoptată de Parlamentul Republicii Moldova la 12.04.199421, în scopul soluţionării sarcinilor activităţii operative de investigaţii, organele care exercită activitate operativă de investigaţii, respectând regulile deconspiraţie, sunt în drept, inclusiv, să culeagă informații (de exemplu, despreevenimentele sau acțiunile care pun în pericol securitatea de stat, militară,economică sau ecologică a Republicii Moldova). Rezultă că, dacă informaţiile suntculese în alte scopuri, culegerea va fi considerată ilegală.

89. Prin „răspândire fără consimțământul victimei” se înțelege comunicarea informaţiilor corespunzătoare măcar unei singure persoane, care nu avea dreptul să le afle, în lipsa acordului victimei.

90. Infracțiunea de la art. 177 Cod Penal este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul culegerii ilegale sau al răspândirii, fără consimţământul victimei, a informațiilor respective, indiferent de urmările prejudiciabile survenite.

91. Latura subiectivă a infracţiunii în cauză se caracterizează prin prezența intenţiei directe. Motivele infracţiunii pot consta în: interesul material, răzbunare,gelozie, carierism, năzuinţa de discreditare a concurentului electoral sau a concurentului în afaceri etc.

92. În cadrul cercetării judecătorești, instanța, apreciind mijloacele de probă administrate și cercetate, constată cu certitudine în acțiunile inculpatului ***** elementele

infracțiunii de încălcare a inviolabilității vieții personale, adică culegerea ilegală a informațiilor, ocrotite de lege despre viața personală, ce constituie secret personal al altei persoane, fără consimțământul ei, și anume s-au evidențiat cu certitudine elementele obiectului juridic special ce atentează la relațiile sociale cu privire la realizarea, în conformitate cu art. 28 al Constituției, a dreptului la viaţa intimă, familială și privată, a obiectului imaterial care constituie informațiile ocrotite de lege despre viața personală ce constituie secret personal sau familial al altei persoane, a laturii obiective și anume – fapta prejudiciabilă, manifestată prin culegerea ilegală și răspînfdirea prin intermediul tehnologiilor informaționale a informațiilor ocrotite de lege despre viața personală ce constituie secret personal sau familial al victimei. Or, la caz, instanța a constatat că, inculpatul ***** în perioada de timp din luna ianuarie 2024 pînă la 19.04.2024, a răspîndit altor persoane prin intermediul aplicațiilor Messenger și Viber, precum personal a arătat telefonul său mai multor persoane din localitatea unde locuiește partea vătămată-s.***** r.*****, informație ocrotită de lege despăre viața personală ce constituie secret personal și familial al părții vătămate.

93. De asemenea, circumstanțele comiterii faptei de către inculpatul ***** evidențiază în acțiunile acestuia a intenției directe, or, cu certitudine s-a constatat acțiunile privind culegerea ilegală și răspîndirea a informațiilor, ocrotite de lege, despre viața personală ce constituie secret personal al părții vătămate, fără consimțământul ei.

94. Totodată, instanța a constatat că, infracțiunea s-a consumat în momentul înregistrpării audio – video, culegerii și răspîndirii ilegale a informațiilor, ocrotite de lege, despre viața personală ce constituie secret personal sau familial al victimei.

95. Prin totalitatea probelor administrate la prezenta cauză penală și cercetate în ședința de judecată, instanța constată că s-a dovedit vinovăția inculpatului ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 177 alin. 3 Cod Penal, după semnele – încălcarea inviolabilității vieții personale, adică culegerea și răspîndirea informației cu caracter sexual, incluzînd imagini și înregistrări cu conținut sexual,inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale,în scop de răzbunare,ură,înjosire sau lezarea onoarei și demnității persoanei.

96. Calificînd astfel acţiunile inculpatului *****, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcare, cît şi prin punctul de vedere de educare a făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul comiterii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

97. La stabilirea categoriei pedepsei, instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul ***** a fost găsit vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 177 alin. (3) Cod penal al RM, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 850 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de p***** la 2 ani.

98. Potrivit alin. (2) art. 16 Cod penal al RM, infracţiunea comisă de către inculpatul *****,este calificată ca uşoară.

99. La stabilirea categoriei pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc

de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor.

100. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

101. La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de perso***** celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

102. În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

103. Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

104. Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

105. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

106. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

107. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei, atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol

social pe care-l prezintă, în mod real perso***** inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

108. Funcţiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancţiunii, care să ţină seama de perso***** căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condiţiile socio-etice impuse de societate. Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât şi asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situaţia de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare şi de a se abţine de la săvârşirea de infracţiuni. Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată şi pusă în executare, intensitatea şi generalitatea dezaprobării morale a faptei şi făptuitorului, condiţionează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privaţiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracţiunii şi gradul de vinovăţie al făptuitorului. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atât exemplaritatea cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal – potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni”.

109. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o perso***** este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

110. De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei, instanța ia în consideraţie faptul că, inculpatul ***** și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.177 al.3 Cod penal, cît și faptul săvîrșirii a unei infracțiuni ușoare.

111. Totodată, în detrimentul inculpatului ***** nu au fost găsite circumstanţe agravante. Acuzatorul de stat în rechizitoriu la fel nu a stabilit şi nu a indicat existenţa circumstanţelor agravante

112. Din considerentele indicate şi ţinînd cont de *****liza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica inculpatului ***** pedeapsa sub formă de închisoare, ţinîndu-se cont de limitele şi categoria sancţiunii prevăzute de către legislator în art. 177 al.3 Cod penal al RM, pe un termen de 1 (unu) an.

113. În temeiul alin. (3) art.72 Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.

114. Astfel, luînd în considerație că ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea unei infracțiuni din categoria celor ușoare, instanța consideră că pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către ***** urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

115. În temeiul alin. (3) art.88 Cod penal a include în termenul pedepsei perioada de reținere și aflării în stare de arrest preventiv a lui ***** din 27 aprilie 2024 ora 11:18 pînă la 17 octombrie 2024.

116. Potrivit prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal al RM, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de perso***** celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respective.

117. La fel, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: ”...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” (cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015), precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenție.

118. Astfel, avînd în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaştere a faptelor comise, ţinînd cont de circumstanţele pricinii şi perso***** celui vinovat, instanţa consideră că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, deaceia constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal al RM, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă va asigura, în opinia instanţei, un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, ne fiind raţională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii date, aşa cum în şedinţa de judecată s-a constatat că ***** nu prezintă pericol social sporit şi corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

119. În baza acestor prevederi legale, instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpatul ***** , fixînd pentru el un termen de încercare pe o durată de 1 (unu) ani, și se explică inculpatului ***** că dacă în termenul de probă va comite noi infracțiuni la pedeapsa stabilită se va adăuga durata pedepsei ce va fi aplicată prin noua sentință.

120. La fel, la aplicarea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei instanţa de judecată este în drept să-i stabilească inculpatului unele restricţii prevăzute de alin. (6) art. 90 Cod penal al RM.

121. Aplicînd astfel prevederile normei sus indicate, ţinînd cont de concluzia finală asupra fondului cauzei, precum și luînd în consideraţie circumstanţele pricinii şi scopul pedepsei stipulat la alin. (2) art. 61 Cod penal al RM, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica în privinţa inculpatului ***** restricţia prevăzută la lit.a) alin.(6) art.90 Cod penal al RM, şi anume a obliga pe ***** să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

122. În acest sens, instanța va acorda posibilitatea inculpatului de a se corecta și a demonstra că faptele comise au fost o întîmplare și o greșeală, fără izolarea lui de societate.

123. Astfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se invocă abandonarea progresivă a abordării pedepsei ca sursă de satisfacție echitabilă și abordarea pedepsei ca mijloc de stabilire a unui echilibru între infractor și interesul public. În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 și în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității", textele evocate consacrând ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

124. În cazul respectiv, instanța de judecată consideră că este prematur de a fi numit inculpatului ***** o pedeapsă în formă de închisoare, în situația în care acesta nu are anetcedente penale, or, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blîndă – amendă – pînă la cea mai aspră – detențiune pe viață.

125. Instanța manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare şi nu va mai comite noi infracțiuni. Instanța evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate.

126. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Or, în condițiile în care se constată că este posibilă corectarea fără împovărarea excesivă a subiectului, urmează a fi aplicate acele măsuri care ar dăuna mai puțin inculpatului.

127. Totodată, instanța de judecată ține să reitereze că scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul" pe care trebuie să-l plătească perso***** pentru fapta

prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei și statul să nu urmărească răzbunarea, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității. Mai mult, instanța menționează că și Curtea europe***** a drepturilor omului în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga şi alţii v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108)

128. Prin urmare, instanța ia în considerație faptul că reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, fiind convinsă că, sistemul de valori cultivate în penitenciar nu trebuie să fie prima soluție de corectare a comportamentului unei persoane condamnate pentru prima dată.

129. Așadar, instanța consideră că soluția adoptată de către instanță în speța dată își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului *****, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei, va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte, inclusiv ce ține de comportamentul său.

130. Măsura preventivă aplicată în privința lui ***** -arestul preventiv,urmează a fi revocată, cu eliberarea lui ***** de sub strajă din sala de judecată.

Soluția instanței asupra acțiunii civile

131. Instanţa notează faptul că reprezentantul părții vătămate,avocatul Eudochia Jomir, în numele și interesele părții vătămate *****, a depus acţiune civilă, prin care a solicitat încasarea de la ***** a sumei de 100000 lei în beneficiul numitei ***** cu titlu de compensație pentru prejudiciul moral.

132. În conformitate cu art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei dejudecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materialesau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau înlegătură cu săvârşirea acesteia.

133. În conformitate cu art. 219 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, persoanele fizice şijuridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot înainta o acţiune civilă privitor la despăgubire repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale.

134. În conformitate cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumuluidespăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în consideraresuferinţele fizice ale victimei, gravitatea şi persistenţa suferinţelor psihice, inclusiv legate de incapacitatea de a se apăra pe sine ori alte persoane, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

135. În conformitate cu art. 220 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

136. În conformitate cu art. 225 alin. (1) alin. (3) Cod de procedură penală, judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere. Odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

137. În conformitate cu art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

138. În conformitate cu art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi înalte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige perso***** responsabilăla reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

139. În conformitate cu art. 2037 alin. (1), (2) și (3) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

140. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

141. Criteriul general evocat în jurisprudența CEDO constă în aceea că,despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere totodată gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora. În situația daunelor morale, datorită naturii lor nepatrimoniale, o evaluare exactă a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin apreciere raportată la elementele de fapt.

142. Având în vedere circumstanțele particulare ale cauzei, instanța consideră că părții vătămate invariabil i-a fost cauzat un prejudiciu moral prin acțiunile inculpatului, care au fost umilitoare sau distrugătoare pentru demnitatea ei.

143. Ținând cont de suferinţele psihice cauzate părţii civile manifestate prin starea de șoc, stres,nelinişte, frustrare, umilință, stigmatizare, rușine și anxietate, de faptul că inculpatul a acționat cuintenție, din motive de răzbunare, instanța consideră necesar de a încasa din contul lui ***** în beneficiul lui ***** suma de 20000 lei, cu titlu de compensaţie pentru prejudiciul moral cau cauzat, care, în accepțiunea instanței, este

capabilă de a oferi o satisfacție echitabilă părții civile. În rest acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiată.

Soluția instanței asupra corpurilor delicte:

144. În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) Cod procedură penală, corpuri delicte sînt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

145. Totodată, potrivit art. 162 Cod procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite**;** 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

146. Potrivit prevederilor art. 106 Codul Penal confiscarea specială constă în trecerea, forţată şi gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorilor valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orce venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârşirea unei infracţiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deţinute contrar dispoziţiilor legale; f) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din infracţiuni şi din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanţare a terorismului. (2^1) Dacă bunurile rezultate din infracţiuni şi veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobândite legal, se confiscă acea partea din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracţiuni și a veniturilor de la aceste bunuri; (3) Dacă bunurile menționate la alin. (2) lit. a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să

știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă; (4) Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabileşte o pedeapsă penală; (5) Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracţiunilor săvârşite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.

147. Asfel, reieșind din prevederile legale invocate supra, precum și avînd în vedere faptul că instanța de judecată a constatat vinovăția inculpatului ***** în comiterea infracțiunii incriminate n baza art.177 al.3 Cod penal, instanța conchide că: corpul delict- telefonul mobil de model Samsung A52S, recunoscut și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 10.05.2024, (f.d.80), urmează a fi trecut forțat și gratuit în folosul statului ca bun utilizat la săvârșirea infracțiunii.

148. Mijloacele de probă- un DVD-R cu înregistrări video unde este filmată partea vătămată dezgolită, înregistrări video cu aspectul încăperii, informație pe 21 file, anexate prin ordonanța din 10.05.2024, (f.d.102), un CDR cu 27 înregistrări audio și 21 screnshoturi, anexate prin ordonanța din 10.05.2024, (f.d.108), înregistrarea video cu denumirea 1057453723763612065.M14, înscrisă pe un DVD , ce conține secvențe video cu adăpostirea părții vătămate, anexate prin ordonanța din 10.05.2024, (f.d.138), instanța de judecată consideră necesar de al păstra la materialele cauzei pe tot parcursul păstrării acestuia.

Cheltuieli judiciare nu au fost stabilite.

149. Pentru aceste motive şi în conformitate cu art. art. 384 – 385, 389, 390 al.1 p.3,397 ale Codului de procedură penală al RM, instanţa de judecată:

H O T Ă R Ă Ș T E:

*****, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 al.1 lit.e Cod penal al RM, se achită în temeiul art.390 al.1 p.3 CPP al RM, pe motiv că fapa inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Se recunoaşte vinovat ***** de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 177 al.3 Cod penal al RM şi în baza acestei Legi se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani.

În temeiul alin. (3) art.72 Cod penal al RM, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către ***** urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei a-l calcula de la data pronunţării sentinţei – 17 octombrie 2024.

În conformitate cu al.3 art.88 Cod penal, în termenul de ispășire a pedepsei stabilit lui *****, urmează a fi luat în calcul perioada reținerii și deținerii în stare de arest preventiv din 27 aprilie 2024 ora 11:18 pînă la 17 octombrie 2024.

În conformitate cu art.90 Cod penal se suspendă executarea pedepsei cu închisoare,aplicată lui *****, pe un termen de probațiune de 1 (unu) ani, cu dispunerea neexecutării pedepsei aplicate,dacă în perioada de probațiune fixate,condamnatul nu va

săvîrși o nouă infracțiune și prin comportament exemplar va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În baza art.90 al.6 Cod penal, se obligă ***** să nu-și schimbe domiciliul sau reședința fără consimțământul organului competent.

Condamnatul ***** se obligă să se prezinte în termen de 5 zile de la data rămînerii definitive a sentinței la Biroul de Probațiune, în a cărui rază î-și are domiciliu.

Măsura preventivă aplicată în privința lui *****-arestul preventiv se revocă eliberîndu-l imediat de sub strajă din sala de judecată, în cazul în care nu are aplicată în privința sa o altă măsură preventivă sub formă de arest preventiv.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată ***** se admite parțial și se încasează din contul lui ***** în beneficiul lui ***** prejudiciul moral în sumă de 20.000 (douăzeci mii) lei, în rest acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiată.

Corpul delict- telefonul mobil de model Samsung A52S, recunoscut și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 10.05.2024, (f.d.80), a-l trece forțat și gratuit în folosul statului ca bun utilizat la săvârșirea infracțiunii.

Mijloacele de probă- un DVD-R cu informație pe 21 file, anexate prin ordonanța din 10.05.2024, (f.d.102), un CDR cu 27 înregistrări audio și 21 screnshoturi, anexate prin ordonanța din 10.05.2024, (f.d.108), înregistrarea video cu denumirea 1057453723763612065.M14, înscrisă pe un DVD , ce conține secvențe video cu adăpostirea părții vătămate, anexate prin ordonanța din 10.05.2024, (f.d.138), a le păstra la materialele cauzei pe tot parcursul păstrării acestuia.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul *****).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul: **Svetl***** Bubuioc**